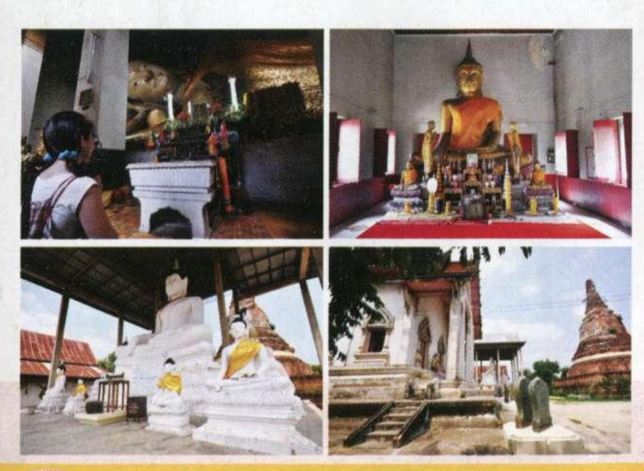

วัดสามวิหาร เป็นวัดสำคัญทางประวัติศาสตร์สมัยกรุงศรีอยุธยา มีโบราณวัตถุและโบราณสถานที่สำคัญดังนี้

1. *พระพุทธไสยาสน์ (พระนอน)* พระพุทธรูปปูนปั้นแบบสุโขทัย ยาว 21 เมตร อายุ 600 ปี
2. *พระพุทธนิมิตพิชิตมาร (หลวงพ่อขาว)* พระพุทธรูปปูนปั้น ปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 4.6 เมตร
3. *เจดีย์ใหญ่* รูปทรงระฆังคว่ำขนาดใหญ่ สูงประมาณ 40 เมตร ปัจจุบันได้บูรณะแล้ว
4. *พระพุทธสุวรรณนิมิต (หลวงพ่อทอง)* พระพุทธรูปปูนปั้นปางมารวิชัยหน้าตักกว้าง 3.6 เมตร
5. *เสมาหินสลัก* เป็นเสมาหินสลักขนาดใหญ่ 17 ใบ อยู่รอบอุโบสถ ใบหนึ่งอยู่หน้าอุโบสถ ถูกลูกปืนใหญ่นารายณ์สังหารของพระยารามยิง ยังปรากฏรอยอยู่ขณะนี้ และยังมีศาลเสด็จพ่อสมศักดิ์ ตั้งอยู่ริมถนนใต้ต้นโพธิ์ใหญ่ ชาวบ้านมากราบไหว้บูชาอยู่เสมอ

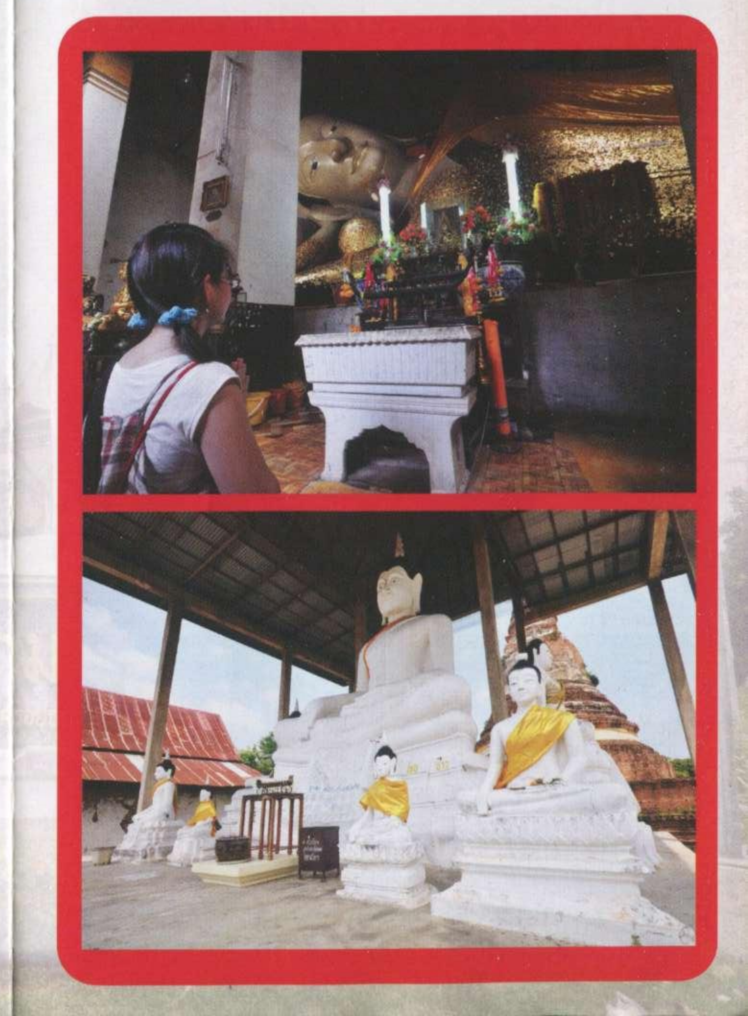

สนับสนุนโดย
องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
โทร. (035) 336-588, (035) 336-599

วัดสามวิหาร

ที่ตั้ง ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โทร. (035) 232-653

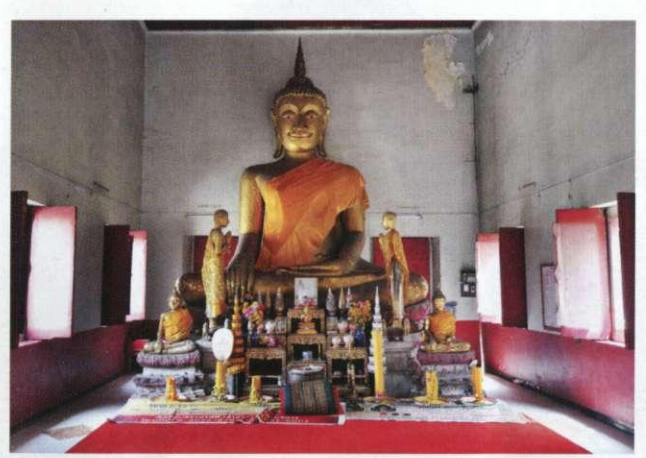

Wat Sam Viharn

Wat Sam Viharn was built in the beginning period of Krung Sri Ayutthaya kingdom, in the reign of King Borom Rajathiraj I (1377). It was originally named Wat Sam Piharn, later on, having been changed into Wat Sam Viharn.

The reason is that there are three viharns permanently presided by three Buddha images: Pra Buddha Saiyat(the reclining Buddha), Pra Luang Por Khao,and the standing Buddha. At present, only two viharns remain here: the reclining Buddha viharn and the seated Buddha viharn.

Wat Sam Viharn

วัดสามวิหาร

วัดสามวิหาร ตั้งอยู่บนพื้นที่ราบลุ่ม ทางด้านทิศตะวันออกของคลองบางขวด มีคลองบางขวดกั้น สันนิษฐานว่า สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น ในรัชสมัยสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 1 (ขุนหลวงพระงั่ว) ประมาณ พ.ศ.1920 ตามตำนานกล่าวว่า หม่อมหลวงชีดำ ได้สร้างวัดนี้ขึ้นเพื่อบรรจุอัฐิของพระมารดาและญาติๆ ต่อมาจึงได้ร่วมกับพี่น้อง 2 พระองค์สร้างวัดขึ้นคือ เจ้าฟ้าขาวและเจ้าฟ้าเขียว โดยแบ่งกันสร้างดังนี้

หม่อมหลวงชีดำ สร้างพระนอนและวิหาร เจ้าฟ้าขาวสร้างหลวงพ่อขาวและวิหาร เจ้าฟ้าเขียวสร้างพระยืนและวิหาร โดยวัดสามวิหารได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อ พ.ศ. 1930 เดิมชื่อ "วัดสามพิหาร" ต่อมาภายหลังเปลี่ยนเป็น "วัดสามวิหาร" เนื่องจากเดิมนั้นมี 3 วิหาร คือ วิหารพระนอน วิหารพระนั่ง และวิหารพระยืน แต่ปัจจุบันนี้เหลืออยู่ 2 วิหาร คือ วิหารพระนอน และวิหารพระนั่งเท่านั้น ส่วนวิหารพระยืนนั้น ได้ปรักหักพังไปตามกาลเวลา และไม่มีผู้ใดได้สร้างทดแทนอีกเลย

วัดสามวิหาร มีเรื่องราวปรากฏในพงศาวดาร 2 ครั้ง

ครั้งแรก ในรัชสมัยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ เมื่อพระเจ้าตะเบ็งชะเวตี้ ทรงยกทัพพม่าผ่านค่ายโพธิ์สามต้น มาตามทุ่งเพนียดคล้องช้างและเข้าประชิดกรุงศรีอยุธยา พระองค์ทรงช้างพระที่นั่งยืนอยู่หน้าวัดสามวิหาร ทรงเร่งให้แม่ทัพนายกอง ต้อนพลเข้าเผด็จศึกกรุงศรีอยุธยา พระยารามเอาปืนนารายณ์สังหาร ลงสำเภาแล้วยิงขึ้นไปถูกกิ่งโพธิ์ใหญ่หัก ตกลงมาต้องสัปทนและช้างพระที่นั่งของพระเจ้าตะเบ็งชะเวตี้ ขณะนั้นชาวป้อมมหาชัยก็พากันระดมยิงปืนน้อยใหญ่เข้าใส่ ถูกรี้พลข้าศึกบาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมาก พระเจ้าตะเบ็งชะเวตี้ จึงได้ถอยทัพกลับไป

ครั้งที่สอง ในแผ่นดินของสมเด็จพระมหาธรรมราชาธิราช พระยาละแวกยกพลมาตีกรุงศรีอยุธยา ในปีพุทธศักราช 2113 ทรงช้างอยู่ในวัดสามวิหารมีช้างแม่ทัพนายกองห้อมล้อม 30 เชือก เตรียมข้ามคลอง เข้าตีกรุงศรีอยุธยา พระมหาธรรมราชาธิราชโปรดให้ยิงปืนใหญ่บนเชิงเทินพร้อมกัน กระสุนลูกหนึ่งต้องพระจำปาธิราชสวรรคตบนคอช้าง พระยาละแวกพยายามยกพลเข้าตีกรุงศรีอยุธยา 3 ครั้ง แต่ไม่สำเร็จ จึงถอยทัพกลับไป

วัดสามวิหารยังได้เกี่ยวข้องกับกษัตริย์อีกสองพระองค์ คือ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เมื่อครั้งยังทรงพระเยาว์ ได้บรรพชาเป็นสามเณรพร้อมกับเด็กชายบุนนาค และพำนักอยู่ที่วัดสามวิหาร ทั้ง 3 รูป คือสามเณรสิน สามเณรทองด้วง สามเณรบุนนาค จึงเป็นเพื่อนสนิทกัน

